

Klamidijske upale

Chlamydia trachomatis je mikroorganizam koji uzrokuje jednu od najčešćih spolnih bolesti. Nalazi se u genitalnom traktu kod 4 do 12% odraslih žena i kod 9 do 25% adolescentica. Ima ih 15 serotipova, od kojih tipovi D do K izazivaju spolno prenosive bolesti, dok tipovi od A do C izazivaju očnu bolest trahom.

Kako se prenosi?

Osim seksualnim putem, prijenos infekcije je moguć tijekom porođaja s majke na dijete ili autoinfekcijom, odnosno okularno - genitalnim prijenosom.

Koji su simptomi?

Simptomi su pojačani iscjedak, žučkasto-gnojan, obilan, (cervicitis), a javlja se i postkoitalno krvarenje i vaginitis. Nerijetko dolazi i do uretritisa, (upale uretre, odnosno mokraćne cijevi) te dolazi do smetnji prilikom mokrenja u vidu peckanja ili bolova.

Upala se može proširiti na maternicu i jajovode i izazvati cervicitis, endometritis i salpingitis te tuboovarijalne apscese, a može izazvati i bolove u donjem dijelu trbuha, povišenje tjelesne temperature, mučninu i povraćanje. Karakteristično za klamidiju je da je nerijetko infekcija bez simptoma, odnosno asimptomatska u 30 do 50% žena.

Koja je najvažnija posljedica?

Posljedica neliječene infekcija s klamidijom je neprohodnost jajovoda, odnosno neplodnost te povećani rizik od izvanmaternične trudnoće.

Kako se postavlja dijagnoza?

Dijagnoza se postavlja na temelju izolacije iz cerviksa i uretre (obrisi cerviksa i uretre) postupkom imunofluorescencije, imunokromatografije te pomoću stanične kulture (Mc Coys stanice) ili DNA analizom.

Liječenje:

Liječenje se provodi azitromicinom (Sumamed), doksiciklinom (Hyramicin), eritromicinom, amoksicilinom i ofloksacinom.

U trudnoći se koristi eritromicin, azitromicin i amoksicilin.

Uvijek se istodobno liječe oba partnera!

Nakon dva tjedna od terapije učiniti kontrolne cervikalne i uretralne obriske.